

LA REALITAT OCULTA

MISSATGE DE NADA DEL PARE NOEL ALS CATALANS

El pare Noel ha arribat a Catalunya procedent de Sibèria i ha emès un missatge de Nadal als catalans des d'una ràdio lliure, que ara tot just transcrivim.

1. Saludo amb alegria i esperança a tots els catalans i catalanes, sobretot aquells que pateixen malalties, repressió, presó, injustícies, pobresa i solitud, tot desitjant-vos l'assoliment per l'any vinent, d'una felicitat i gaudir de llibertats completes.
2. No us refieu dels dirigents i partits polítics que trafiquen amb les vostres il·lusions, sentiments, esperances i anhels de llibertat i amb l'afany manipulador per aconseguir els seus interessos partidistes i electoralistes.
3. Auto organitzeu-vos arreu del país en assemblees de carrer, de barri, de pobles i comarques. Feu sentir la vostra veu i la vostra determinació en el respecte i les defenses de les llibertats.
4. No permeteu més injustícies flagrants, com els desnonaments, que la gent sense sostre visqui i dormi al carrer, la insuportable contaminació atmosfèrica que mata milers de persones, l'abús dels lloguers i l'agressió masclista a les dones.
5. Respecteu i cuideu la vostra gent gran, les vostres àvies i avis i apreneu de les seves experiències i lluites i no els deixeu sols. Feu casals d'acollida i reflexió per als antifranquistes supervivents, lluitadors i resistents actuals que ho necessiten.

6. Feu que la vostra llengua mil·lenària es parli arreu i sigui respectada per tothom.
7. Cal que doneu al món una imatge i un coneixement del què sou, del país alliberat que voleu construir i per això heu de comportar-vos fraternalment amb solidaritat i justament envers tota la ciutadania, pensin el què pensin i parlin el què parlin.
8. Les nacions del món us faran costat quan els vostres valors i llibertats es manifestin de debò i siguin un fet extensiu d'esperança per a tots els pobles que pateixen tot tipus d'opressió.
9. Persevereu en la determinació de la desobediència de totes aquelles lleis injustes i opressives, sols així podreu avançar cap a la independència i la consecució de les plenes llibertats socials per al nostre poble.
10. Recupereu tradicions venerables com el beure en porró i portar barretina. Així cal que a cada casa hi hagi un porró a taula i que en actes transcendents com les manifestacions tothom hi vagi amb la barretina. Són uns altres signes identitaris en que sereu reconeguts per tot el planeta.

LA KINTA FORKA

PER DESBLOQUEJAR LA SITUACIÓ I PERDRE CONTRA L'ESTAT CALIA HAVER LLUITAT TANT?

Queda patent que la revolta catalana és l'esdeveniment més important de la recent història social europea. En primer lloc perquè s'ha convertit en la mobilització més llarga de la història moderna; en segon, pel que fa en la dramaturgia que acompanya les mobilitzacions, en cas de derrota la renúncia a l'excepcionalitat que constitueix Catalunya també seria el final de la mitologia que ha anat sacsejant els moviments socials mundials durant els darrers anys.

Per altra banda, l'envestida de la democràcia autoritària està espantant Europa... Sembla que en aquests temps de catàstrofe climàtica només sabem pensar en termes apocalíptics. Només si la revolta significués un punt de no retorn, caldria encara lluitar, i per tant viure-la després del gener del 2020? I finalment, si ERC s'adapta al socialisme Sanchista, és a dir, seguir endavant amb pas ferm cap a l'abisme, que cal fer? Com que els nostres lectors tenen talent, un d'ells ens ha fet una proposta lúcida, que podríem resumir amb: Sempre hi ha un moment per desertar!

La dècada que comença serà de subjugació capitalista mundial on els boscos es cremaran, els cucs de terra moriran, les ciutats fagocitaran els marges de resistència, els feixistes prendran el poder, les protestes seran aixafades...?

Fent un paral·lelisme... el 2020 serà el del mal son de William Shakespeare on podríem explicar la història de Hamlet, així... Hamlet és l'hereu d'un Regne podrit, i el presoner d'un espectacle mòrbid de falses doctrines, falses amistats, falsos compromisos, falses promeses. El seu pare va matar el seu germà... i l'olor de la mentida flota darrere del seu somriure marca Colgate.

I que hem de fer nosaltres: revoltats-contrà l'estat espanyol?

Seguir amb les manifestacions i bloquejos diverses vegades a la setmana, amb concerts de protesta, balls, cançons i amb trobades amb els membres del govern català per demanar-los d'establir un veritable espai negociador?

Algunes de les reivindicacions de l'any passat són vàlides enguany: abrogació de la llei mordassa, abrogació de la reforma laboral, drets socials, dret a decidir el nostre futur com a societat... Això en un marc en que els catalans tindrem de menys en menys el dret a manifestar-nos com ens doni la gana (i sense ferits ni processats) però cada vegada amb més raons per fer-ho. Aquest 2020 trepitjarem els nostres carrers com sempre, amb els llaços grogs, pel clima, contra la violència policial, per la reforma de les pensions i pim i pam.

I ho farem perquè massa sovint no confiem en els mitjans de comunicació (ni tampoc en els de les xarxes socials a internet) per reproduir el que tenim en el nostre cor, i són els carrers qui, durant els últims anys, ho vehiculen: **La gent vol la caiguda del règim actual!**

EL CONVIDAT

L'ÀNGEL ESCAMAT

El trobem darrera un arbre. Amagadet, espantadet, espantadet.

Veniu en nom de Déu, oi?

Home, no tant.

No sóc un home. Sóc un àngel. L'àngel anunciador... però en veure aquella colla que ha començat a tirar pedres contra el pessebre i volien calar-hi foc... doncs m'he acollonit, i aprofitant que tenia ales, doncs he sortir per ales. L'àngel es posa a plorar. I allí he deixat al bou i a la vaca i als pastors i al nen Jesús i a sa mare i tota la família... I ara ve el pitjor, perquè Déu aquesta no me la perdona, n'està molt del nen i de sa mare.

Demani que el fessin Àngel de la Guàrdia.

Pitjor encara. T'escarrasses per no res. No et fot cas ni Déu. Desenganyis, aquest món no està fet pels àngels. A vostès els agraden les garrotades, els insults... -ens mira- em sap greu dir-ho però són uns bèsties. Aquí el pessebre no hi fot res. El que necessiten és un bon arsenal i anar-se matant. Ni pessebres, ni àngels, ni bones voluntats. Res. No hi tenim res a fer aquí.

Se sent una veu que diu... Àngel...

Ja hi som, diu el nostre àngel. Aquests és Deu. Li conec la veu.

El deixem respectuosament. No digui després que també nosaltres som uns ximpls.